

Чырвоная з'ямена

ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РА-
БОЧА-СПЯНСКАЯ МОЛАДЗІ
Орган ЦК ЛКСМБ
Умовы падпіскі:
1 месяц 30 кап.
3 месяцы 90
6 месяцаў 1 р. 80
1 год 3 р. 30
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 88
Тэлефоны: рэдактара—7-25,
сэкрэтарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Ботаничная 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАННЯ X.

Конт. асб. № 2 кап.

УСІМ РК ЛКСМБ
Пастанова бюро ЦК ЛКСМБ усе колгасніцы,
якія былі прызначаны на 18 кастрычніка,
ПЕРАНОСЯЦА на 9-га ЛІСТАПАДА
Сэкратар ЦК ЛКСМБ ПАЛЯКОЎ

245 (1213) ЧАЦЬВЕР, 23-га кастрычніка 1930 г.

КОМСАМОЛ—ШЭФ, УСЕАГУЛЬНАГА НАВУЧАННЯ

ЛКСМБ ДРЭННА ВЫКОНВАЕ АБАВЯЗКІ ШЭФА

Райкомы і ячэйкі ЛКСМБ надаацанілі політычнага значэння справы ўсеагульнага навучання

ШУЧА УДАРЫЦЬ ПА ОПОРТУНІ-
СТЫЧНАЙ НЕДААЦЭНЦЫ
УСЕАБУЧА

ЗАКАСАЎШЫ РУКАВЫ, ПА-БАЯВОМУ—
ЗА ВЫКАНАНЬНЕ ВАЖНЕЙШАЙ ЗА-
ДАЧЫ КУЛЬТУРНАЙ РЭВОЛЮЦЫІ

ПРАВОДЗІМЫ «ЧЗ» 10-ДЗЕНЬНІК
АГЛЯДУ—ПЕРАТВОРЫМ У ДЭКАДУ
ЛІКВІДАЦЫІ ПРАРЫВУ

АПРАУДАЦЬ ЗВАНЬНЕ ШЭФА

Хутчэйшэ ўсё (а) тав. падкрэсліў, што справы ўсеагульнага навучання ў нашай краіне пераходзяць на культурны, а не на самабытны і гаспадарчы франт. Усеагульнае ўсё вельмі важна, асабліва ўважліва ўсеагульнае навучанне, паводле таго, што аб тым, што камуністычны моладзёў павінен быць ударнай сілай, якая на ўсёй рабоце сваё дапамогу, праўдзе ініцыятыву, свабоду, камунізму на сабе пачынае і ратным адказам абавязвае абавязкі над усеагульным навучаннем.

агульным навучанні і пераводу гэтай работы на сапраўды баявыя ударныя тэмпы. На першае, патрэбна стварэнне неабходных умоў для таго, каб лідэры, якія яшчэ не распачалі заняткаў, у бліжэйшыя дні маглі распачаць і праводзіць работу. Комсамольскія суботнікі на рамонту і абсталяванні школ, на набыццё аналі у абшчэчым ЦВ 10-дзёнык павінен адіграць рашучую ролю. Напрамаючы становішча, лідэры нашай арганізацыі 8-11-гадовага ўзросту школьні і асабліва 11-15-гадовах падлеткаў, натрабуе ад шэфства ўсеагульнага навучання, комсамолу прыняцця рашучых захадаў да правядзення вучоту, выхавання пераход і хутчэйшага стварэння школ малалічэбных і лікунтаў.

Пастанова бюро ЦК ЛКСМБ аб становішчы шэфства комсамолу над усеабучам

Заслухаўшы даклад тав. Балугі аб становішчы правядзення ўсеагульнага навучання і садакладкі Фрунзёўскага і Багушэўскага райкомаў аб іх удзеле ў правядзенні шэфства над усеабучам, бюро ЦК ЛКСМБ адзначае:

1. Вакол пытання аб усеагульным навучанні яшчэ да гэтага часу не створана сталяй грамадскай думкі, аб чым сведчыць адсутнасць у 30-ці райнах камітэтаў па правядзенню ўсеабучу і неадвальнае праца часткі існуючых камітэтаў, невыкананне задач пачатковага ахвоту дзяцей школьна, нягледзячы на забяспечанне школ настаўнікамі (не хопіць 308 настаўнікаў у школах 1-ай ступені і 140 у школах II-ой ступені), апазам, дрэннае забяспечанне вучняў вопраткай, абуткам, падручнікамі, навукальнымі прыладамі, неаказанасць рамонту памішканняў школ і інтэрнатаў і інш., у сувязі з чым шмат школ яшчэ да гэтага часу не пачалі заняткі. Усё гэта ставіць пад пагрозу зрыну справу ўсеагульнага навучання.

на хутчэйшае выкананне маршрутаў культэстафеты, г. зн.—у бліжэйшы час правесці ахвоту дзяцей 8—11-гадовага ўзросту школьні і асабліва падлеткаў 11—15 год курсамі і школьна, і дарослых—літунтамі, і прыняць самыя рашучыя меры да найхутчэйшага адчынення лікунтаў і пачатку заняткаў у школах.

Правесці з 25-Х па 5-IX дзесяцідзёнык рамонту школ, у час якога ахрамантаваць усе школьныя памішканні, інтэрнаты, поўнасьцю забяспечыць школы апазам і інш.

Для забяспечвання школ настаўнікамі мобілізаваць 100 чалавек, комсамольцаў і працоўнай моладзі, якія мае сярэдняе асявету, на працу ў школе. Даручыць аддзелу адукацыі і быту зрабіць размерстку па рабнат. Адначасова з гэтым звырнуць на працу ў школе ўсіх скончыўшых ПедВНУ, тэхнікум, педкурсы і інш.

ву культурнага будаўніцтва, правесці 25-Х дэманстрацыю з удзелам комсамольскай арганізацыі, піонэраў, вучняў, культармейцаў і ўсіх працоўных, прысвечаную старту культэстафеты. Увечары 25-Х правесці ў Менску вечар партыйнага, комсамольскага і профсаюзнага актыўна.

Прапанаваць рэдакцыі «Чырвонай зямлі» больш шырока асвятляць пытанні культэстафеты, усеагульнага навучання, ліквідацыі нялічэбнасці, політэхнізацыі школ, стаць арганізатарам правядзення культэстафеты, арганізатарам уцягнення шырокіх працоўных мас і ў першую чаргу комсамольцаў і моладзі ў справу культбудаўніцтва.

У дапамогу райнам па правядзенню культэстафеты наслалі 30 чалавек прадстаўнікоў ЦК ЛКСМБ тэрмінам на 10 дзён. Прапанаваць Фрунзёўскаму і Кастрычніцкаму райкомам вылучыць па 5 чалавек комсамольцаў, якія працуюць у савецкіх установах, для пасылкі ў райны Віцебскаму, Гомельскаму гаркомам і Бабруйскаму райкомолу таксама вылучыць і паслаць тэрмінам на 10 дзён па лініі культшэфства гораду над вёскай культбрыгады ў дапамогу высковым райкомам.

прапанаваць усім арганізацыям пачаць шырокую грамадска-партыйную кампанію па ўдасканаленню рашэнняў ЦК ЛКСМБ аб узаапрацаванні ўсеагульнага навучання з пачатковага на-чальства і разам з тым камуністичная дыяктыка Беларускай ізацыі на выкананне.

Такое пытанне ўсеагульнага навучання—як адназначна ў паве ЦК ЛКСМБ—яшчэ да гэтага часу створана сталяй грамадскай думкі, а гэта значыць, што больш не праведзена амаль ні практычнай работы па ажыццяўленню задач, якія выдзяляюць з таго.

Забяспечыць большасць арганізацый у гэтым напрамку з'яўляюцца вынікам недаацэнкі пачатковага значэння ўсеагульнага навучання райкомамі і ячэйкамі ЛКСМБ.

Расторгануць падрыхтоўчую работу да старту райкомы і ячэйкі павінен паставіць важнейшай задачай культэстафеты справу ліквідацыі прарыву і баявога аддзялення задач усеагульнага навучання.

З мэтай правяркі сучаснага становішча і найбольшай мобілізацыі ўвагі арганізацый і працоўнай моладзі на выкананне задач усеагульнага навучання, «Чырвоная зямена» з 25 кастрычніка арганізоўвае 10-дзёнык агляду становішча работы арганізацый у галіне выканання задач па шэфстве.

10-дзёнык дасць патрэбныя вынікі толькі тады, калі РК і ячэйкі прымуць у ім актыўнейшы ўдзел.

У прыватнасці мы натрабуем склаасці пры РК ЛКСМБ баявыя пасты—тройкі, якія-б кожныя два дні інфармавалі рэдакцыю аб рабоце арганізацый па шэфстве.

2. Становішча шэфства комсамолу над правядзеннем усеагульнага абавязковага навучання лічыць неадвальным. Адзначаць, што райкомы і ячэйкі ЛКСМБ у сваёй рабоце не пераключыліся на выкананне шэфства, на справу канкрэтнай дапамогі школам (забеспечанне падручнікамі, вопраткай, абуткам, вучышчамі, апазам і г. д.), што сведчыць аб недаацэнцы політычнага значэння справы ўсеагульнага навучання з боку райкомаў і ячэек.

РК БСМ не займаюцца пытаннем складання грамадскай думкі вакол ліквідацыі нялічэбнасці і правядзення ўсеабучу, не змагаюцца за большавіцкі ўдарныя тэмпы ў гэтай справе.

3. Працу Фрунзёўскага і Багушэўскага райкомаў комсамолу па правядзенню шэфства над усеагульным навучаннем і ліквідацыі нялічэбнасці прызнаць неадвальнай і палітрэзоў, як гэтыя, так і астатнія райкомы КСМ, што такія адносіны да шэфства над правядзеннем усеабучу вымушаюць ставіць пытанне аб з'яўцы з іх шэфства над усеабучам.

Для стварэння сапраўднага пералому ў працы райкомаў лічыць неабходным:

1. Райкомам ЛКСМБ мобілізаваць шырокія масы комсамольцаў, працоўнай моладзі і ўсіх працоўных на справу ўсеагульнага навучання, ліквідацыі нялічэбнасці і політэхнізацыі школ, ператварыць культэстафету ў баявы паход за ліквідацыю прарываў у шэфства над усеабучам.

2. Райкомам мобілізаваць усяго комсамольскай арганізацыі

у Глускім раёне дрэнна настаўлена абслугоўванне настаўнікаў. Надзвычайна часта настаўнікам прыходзіцца заставацца без абадаў. Коопэрацыя яшчэ неасутрач.

Усё гэта дрэнна адбіваецца на справе ўсеагульнага навучання і ліквідацыі нялічэбнасці.

С. Сяўруновіч.

ДРЭННА АБСЛУГОЎВАЮЦЬ

У Глускім раёне дрэнна настаўлена абслугоўванне настаўнікаў. Надзвычайна часта настаўнікам прыходзіцца заставацца без абадаў. Коопэрацыя яшчэ неасутрач.

Усё гэта дрэнна адбіваецца на справе ўсеагульнага навучання і ліквідацыі нялічэбнасці.

С. Сяўруновіч.

Райштаб пры РК сьпіць

ПЛЕШЧАНІЦЫ, 22. Справа ўсеагульнага навучання на Пleshчаніцкім раёне праходзіць дрэнна. Райліспэктурэ Нараслаўскі па ведае аб ходзе ўсеагульнага навучання па раёне.

Дзеці беднаты да гэтага часу не забяспечаны абуткам і вопраткай. У школе не хопіць падручнікаў. Райштаб па ўсеагульнаму навучанню пры ЛКСМБ сьпіць непрабудным сном.

Гельфман.

Толькі—у трох

Навучальны год пачаўся, але сталяй падрыхтоўкі да ўсеагульнага навучання ў некаторых райнах няма. Райна Рагачоўскага райна ня ведае колькі масца дзяцей школьнага ўзросту на толькі ў раёне, але нават і ў горадзе Рагачове. Райна паслала брыгады ў школы правесці іх працу. Па ўсіх школах выяўляюцца адны і тыя-ж недахопы.

Яшчэ ні адна школа раёну не ўвайла гарачых сьнедаванняў. Настаўнікі тлумачаць гэта цэлым шэрагам аб'ектыўных прычын, але канкрэтна нічога не зрабілі каб наладзіць гэтыя сьнедаванні.

Шмат дзяцей беднаты школьнага ўзросту амаль па ўсіх сельсаветах Рагачоўшчыны ня ходзіць у школу, ня маючы абутку і вопраткі, тады як гэтыя рэчы, прада ў недастатковай колькасці, ляжаць альбо ў сельсаветах, альбо ў школе.

Навучальны год пачаўся ў некаторых школах у спаўнёным позна праводзіўся рамонты, або ня было яшчэ настаўнікаў.

З тасьпых школ Старасельскага сельсавету сьвечасяча пачаць затыць толькі ў трох. Усё гэта сыгналазуе небяспечку зрыну ўсеагульнага навучання.

Язэл Чарняўскі.

ПРАВЫ ОПОРТУНІЗМ — ЗДРАДА СОЦЫЯЛІСТЫЧНАМУ БУДАЎНІЦТВУ

заваць маску і гнаць з шэрагаў ЛКСМБ ідушчыкаў тыпу Руціна, якія прыкрытыя „фігавым лістком“ формальнага прызначэння лініі партыі, а на справе здраджваюць партыі.

АЦНЕЙ УДАРЫШЬ ПРАВЫХ ОПОРТУНІСТЫХ

лініі дэдушніцтва Руціна нацыяналістычна-характарыстыку, якую правым опартуністам з'яўляецца дэдушніцтва Руціна. З'яўляючыся дэдушнікам партыі падрыскай, што опартуністы ўсіх масьбей, асабліва ўжываючы новыя мады выражэння ў формальна-прыказнай сваёй памылка і малальнай агоде з генеральнай партыі, пацвярджаючы прызначэнне работай і барацьба генеральную лінію... Руціна — вузур гэтага мажорнасці. На словах партыі і за партыю, а на справе барацьбу супроць партыі, пацвярджаючы такую прыроду ўсякага опартунізму ў пралетарскім класавым будаўніцтве — на справе права-класаво-варожую пралетарскую палітыку — на справе быццём класавога ворага.

ХТВАРЫ

У КОМСАМОЛЕ

нашага спецыяльнага карэспандэнта)

Вось і я к прыкладу цяпер сам не ведаю, што рабіць... Ці тую нагу з колгасу цягнуць, ці што... — Цягні і другую ў колгасе, — закрываючы з цемнаты маладыя званы голас. — А ты за намі ідзі, — даваў нехта з боку. — Дайце мне слова, — гаварыў высьці з жоўтай калматы баралоу член праўдзінна колгасу Хвядос Дрынькоў. Сакра за поўсам залатанага кажуха паказваў, што Хвядос нядаўна скончыў працу. — Дайце мне слова... Што, калі разумныя паводзілі, ды пакідаць, ды тут табе і ўсё? Вось, як Троцкі добра веў, — дзік добра, а як ня ў той бок закруціць, дык прапярэлі. А ён-жа чалавек вучоны і разумны... Ня тое што мы там... — Правільна, дзяўзьяка! — Рэж праўду! — Цягні і другую нагу — будзеш з намі ў колгасе.

„Разумнікі“ ў правай скуры

Дакоры аб „разумных“, аб якіх гаварылі ў скарот, мелі пад сабою падставу. Аб іх я чуў і на полі, калі абкавалі самай свежага насення канцы бульбы, аб іх часта ўспамінаюць колгаснікі, ды ня толькі з колгасу „Араты“, — аб „разумных“ гавораць і ў раённых арганізацыях. Вось заява аднаго з „разумных“. Ён паша ў праўдзіннае колгасе: „Ісключыць мяня з мой жайной из колгаса... І выдань мяно лашаль...“ Гэту заяву піша сын таго дзяўзьяка, які на скарот гаварыў — „Троцкі ага прапярэ і за тое, што ня туды гуцу“. Заяву піша комсамалец Дрынькоў Яўхім. Што ўваў сабо Дрынькоў Яўхім, як комсамалец, к колгасніку? Чаму з яго імем звязваюць словы „разумны“? Мелі раёны колгаснікі казаць, што ніколі ня было комсамалец Дрынькоў Праўда, быў у комсамале і колгасе Яўхім Дрынькоў (да яго лепш падыходзіць прозьвішча — Дрэнь-

Чоткае непахіснае ажыццяўленьне генеральнай лініі партыі — парука нашай перамогі

ГНАЦЬ З ШЭРАГАЎ ЛКСМБ „ХВАРЭЮЧЫХ“ ПРАВЫМ УХІЛАМ

Савас Ціцерына на 16-ае кастрычніка г. г. ня выкашаў калі 10-га бульбы. Некаторы з мобілізаваных нашай лэйкай на лініі дацый прарыву ў савасе комсамольцы асабліва тав. Асёнаў, Чабусаў Расохаў, Влчорка і інш., адмовіліся пайсці на працу. „Дасьце беты, тады пойдзем капачь бульбу“ — завілі яны. Свой-жа абутах яны схаваці. Апроч гэтага каб ухіліцца ад працы комсамольцы раптам „хварэюць“. Адназначны ўчынік немалым кваліфікаваць інакш, як правым права опартунізму на практыцы Агульня сход ячэйкі выключыў тав. Асёнава з шэрагаў КСМ, а астатнім даў суровую вымову з напярэджаннем. Я. Барцоў.

Генэц прэч гэтых кулацкіх агентаў!

Раённыя канфэрэнцыі ЛКСМБ павінны прайсці пад знакам непрымірымых бязлітаснай барацьбы з правым опартунізмам, у якім-бы выглядзе ён ні праяўляўся.

Контррэвалюцыйная вылазка опартуністых

Права-опартуністычны дзеяльні, якія гэтымі днямі выявіліся ў Магілёўскім політасветным тэхнікуме, гавораць за тое, што партыйна-комсамольская арганізацыя тэхнікуму павінна барацьба з правым опартунізмам не ўдзяляла ніякай увагі.

Наадварот, — у тэхнікуме вельмі часта магчыма было пачуць тав. разважаны. „Што і ам правы опартунізм? У нас усё ціха, хлопцы добра разумеюць яго сутнасць“. Вось гэты разважаны, абурэнны павольнасьцю і сьлепата з боку павольнасьцю і комсамольцаў тэхнікуму далі магчымасьць пра-аму опартунізму некаторы час разлагаюча дзейнічаць на калектыв студэнцтва, раней у скрытым выглядзе і зварот шляхам зусім адкрытых выступленьняў.

Група правых опартуністаў, у складзе Ражавіна, Гітэбург, (член партыі) Луцэвіча, Камарына і Лі-бармана (комсамольцы) выступала

супроць генеральнай лініі нашай партыі, узводзіла „паклёны“ на тав. Сталіна, стараючыся даказаць, што былі „нашы пажаксы“ тлумачылі на іхнавілішчым „кіраўніцтвам“ ЦК УсеКП(б). Выдумалі нейкую калектывізацыю, якая прывяла дзяржаву да голаду; кулака лікавалі, у той час, калі ён зьбіўся галоўным пастаўшчыком хлеба і мяса дзяржаве“. Яны, сумуючы „аб добрых, старых часох“, завуляюць: „дзю нам не вярнуца да росквіту НЭП'у (1924-26 г.), каб дзе магчымасьць вольна разьвівацца кулаку і нэпману, якія зьбілі дзяржаву на пажаксы“. Гэта права-опартуністычная група павінна далучацца да тэорыі Бухарына і к-о. Адрэз „лідараў“ гэтай групы — Луцэвіч — кажа, што „у дзяржаве дзю есьць, а ў коопэрацыі няма таву, што кулака і нэпмана заціснул“.

Партыйны і комсамольскі калектыв асудзілі гэтую вылазку, як махорную контррэвалюцыйную вылазку правага опартунізму, зрабіўшы некаторыя арганізацыйныя вывады: Гітэбург выключылі з шэрагаў ЦК(б), Луцэвіч — з комсамолу. Ражавіна РК КП(б)Б адмовіла даўшы суровую вымову з напярэджаннем „КСМ калектыву тэхнікуму, парткаллектыву і бюро РК КСМ далі суровую вымову за несвачасовае рэагаваньне на правы правага опартунізму. Распушчана бюро ячэйкі КП(б)Б і КСМ другога курсу, сэкратаром дзеяна вымова. Усім курсам ячэйкам КП(б)Б і ЛКСМБ дадзена суровая дырэктыва: неадкладна распушчаць пытаньне аб нашых „пажаксах“ на партыйна-комсамольскіх і студэнцкіх сходах, даўшы ім палітычны аналіз. Мобілізаваць партыйна-комсамольскую арганізацыю тэхнікуму на выяўленьне і бязлітасную барацьбу з правым правага опартунізму і прымірэнчымі да яго адносінамі.

С.Н.С.

у колгасе разумны, дык яны паводзілі... Хі-ж заставіўся, га?.. Цемнота... Вось і я к прыкладу цяпер сам не ведаю, што рабіць... Ці тую нагу з колгасу цягнуць, ці што... — Цягні і другую ў колгасе, — закрываючы з цемнаты маладыя званы голас. — А ты за намі ідзі, — даваў нехта з боку. — Дайце мне слова, — гаварыў высьці з жоўтай калматы баралоу член праўдзінна колгасу Хвядос Дрынькоў. Сакра за поўсам залатанага кажуха паказваў, што Хвядос нядаўна скончыў працу. — Дайце мне слова... Што, калі разумныя паводзілі, ды пакідаць, ды тут табе і ўсё? Вось, як Троцкі добра веў, — дзік добра, а як ня ў той бок закруціць, дык прапярэлі. А ён-жа чалавек вучоны і разумны... Ня тое што мы там... — Правільна, дзяўзьяка! — Рэж праўду! — Цягні і другую нагу — будзеш з намі ў колгасе.

Дакоры аб „разумных“, аб якіх гаварылі ў скарот, мелі пад сабою падставу. Аб іх я чуў і на полі, калі абкавалі самай свежага насення канцы бульбы, аб іх часта ўспамінаюць колгаснікі, ды ня толькі з колгасу „Араты“, — аб „разумных“ гавораць і ў раённых арганізацыях. Вось заява аднаго з „разумных“. Ён паша ў праўдзіннае колгасе: „Ісключыць мяня з мой жайной из колгаса... І выдань мяно лашаль...“ Гэту заяву піша сын таго дзяўзьяка, які на скарот гаварыў — „Троцкі ага прапярэ і за тое, што ня туды гуцу“. Заяву піша комсамалец Дрынькоў Яўхім. Што ўваў сабо Дрынькоў Яўхім, як комсамалец, к колгасніку? Чаму з яго імем звязваюць словы „разумны“? Мелі раёны колгаснікі казаць, што ніколі ня было комсамалец Дрынькоў Праўда, быў у комсамале і колгасе Яўхім Дрынькоў (да яго лепш падыходзіць прозьвішча — Дрэнь-

каў, ад слова „дрэнь“). — Лодар, які ўхітрыўся за месяц прабываць у колгасе адпрацаваць толькі 25 галі. Ён казаў сэкратару ячэйкі: „Жаніца буду, вась і няма часу працаваць. Як ажанося, таву буду добра „працаваць“... У ячэйку, мабыць, лічылі гэту прычыну абгрунтаваную і зусім уважлівай, бо ніякіх мер ня прымалі. Дрынькоў — „жаласлівы“ чалавек“. Ну, як-жа не пайсці халадзілкам за кулака аб зьмяшчэньні палатку, ці зьмяшчэньні штраф, асабліва паводзілі парнішча гарэлі з закускай. Гэта ён „комсамалец“ Дрынькоў — ганіў колгас у гутарках з суседзямі і неўразнаважальскую работу ўнутры яго.

На чэйшым раз паставілі былі пытаньне аб прабываньні ў комсамале Яўхіма Дрынькова, але-ж яго з пенай абараняў Марціненка, — той савы Марціненка, які працуе сэкратаром Ляхавіцкага сельсавету і аб якім варту, крыху ніжэй паварыць, больш падрабязна. І вась — за выключэньне Дрынькова ўзялася толькі адна рука, супроць — уся ячэйка. „Разумны“ ня толькі адзін Дрынькоў Яўхім. 3 колгасу „Араты“ за апошні 2 месяцы вышлі 4 чалавекі. 3 іх — 3 комсамольцы.

Гэта яны „разумныя“ — зьлікаюць нарастаньне хвалі новага колгаснага прыбою на суседніх вёсках.

Твар опартуністага

Стасінак Рыгор — комсамалец, выходзіць к колгасу, як ён сам заявіў, таму, што да яго прыдзіраліся колгаснікі, былі ам-бы ён кепска працаваў, і што праўдзіннае колгасу, у якое да рэчы зацясаўся б. арындатар Барозіў (факт высьвятляюцца), — так сама цкавала яго.

Пры выхадзе з колгасу — абраўшы шлях дэзэртэрства — Рыгор Стасінак заяўляе: „Апошнім дурнем будзе той, хто пойдзе ў колгас“.

Вось твар опартуністага — малавера, які, замест барацьбы за ачышчэньне і наладжваньне работы колгасу, ганебна скарэ аружжа...

І разам з Рыгорам паехала комсамалец Антаніна Стасінак, не палічыўшы патрэбным запытацца дазволу ў арганізацыю.

Ну, а што-ж ячэйка комсамолу? Чым яна займалася, на што глядзела? Як пакарае „на дэзэртаў“ з колгаснага фронту?

Наогул, цяжка сказаць што-небудзь аб Ляхавіцкай ячэйцы ЛКСМБ. Ячэйкі амаль няма.

Дарэмна мы імкнуліся на сялянскіх сходах — у Забор'і, Ляхавічах, Баліне — пачуць выступленьне комсамольцаў. Дарэмна. Комсамольцаў ня відаць.

У кіраўніцтва і ячэйкі і сельсавету пралезлі элемэнт, пытаньне аб прыбытні іх у комсамале трэба неадкладна вырашыць.

Махравейшы опартуністы

Сэкратара ячэйкі, які адсутнічае некаторы час, замяшчаў сэкратар сельсавету — комсамалец сярэдняк — Марціненка. Той самы Марціненка — які будучы ў заможна-сярэдняй гаспадарцы свайго бацькі, на прапанову ячэйкі ўступіў у колгас, уступае ў колгас „Чырвоная Полаччына“ толькі за тым, каб атрымаць „адчэпную спраўку“ для ячэйкі, што ён у колгасе.

На гэтым і скончылася роля Марціненкі, як колгасніка, які ў колгасе нічога не рабіў і ў апошні час выбыў.

На апошнім скарот сельсаветкага актыву Марціненку спаймалі на свежым учынку. Ён самавольна скасаваў рашэньне сельсавету аб наладжваньні швэрдэна зьдзяньня на вывазцы каменнага на заможную гаспадарку яго бацькі.

150 гаспадаркам ён выпісаў прапановы выканаць швэрдэна заданьне па вывазцы каменнага, а бацьку сьвайму — не. Прыпярэты да сьцяны, ён імкнецца абгрунтаваць свае дзеяньні так: „Я лічыў гэта скаротленьнем класавай лініі“...

Вось твар Марціненкі, які павінен быў, як сэкратар, кіраваць ячэйкай. Але замест сапраўднага кіраваньня — махравейшы правы опартунізм на практыцы.

Ячэйка пагубляла палову с аіх комсамольцаў. Было 24 комсамольцы, пер есьць 13.

Праўда, — ячэйка маладая, комсамольцы слабыя. Але-ж у ячэйцы ёсьць 3 настаўнікі-комсамольцы, якія яшчэ да працы ня прыгнучы.

Кіраваць так, як дзюгаў, кіраваў Лепельскі Райком, нельга. Прыходзіла брыгада з Райкому, аб гэтым ведае сэкратар ячэйкі, але той-жа сэкратар ня ведае, што зрабіла брыгада.

Ячэйка ня можа быць аадрэўлена без практычнай і штодзённай дапамогі і нагляді Лепельскага Райкому комсамолу.

„Класавая лінія“ Марціненкі нічога агульнага з класавай лініяй партыі і комсамолу ня мае. Трэба толькі аформіць ачышчэньне сельсавету і Ляхавіцкай ячэйкі ад Марціненкі, а разам з тым ачысьціць ячэйку і ад Дрынькова Яўхіма і ад Стасінака Рыгора і Антаніны — сярэдняк-комсамольцаў, якія выбралі некаласны шлях. З дэзэртаў і іншых гутарак і быць ня можа.

І райкому і ячэйцы патрэбна зраз-жа сарпаць опартуністычную вопратку фэвэрства з „разумных“, паказавшы ўсю няпрыгожасьць той нагата, якая хаваецца і пад „срочкімі“ заявамі Дрынькова і пад фэвэрствам Марціненкі.

Растлумачыць ня толькі таму дзяўзьяку, што „адной нагою ў колгасе, а другую ня ведаю цягнуць ці не“, а разам з тым паказаць усім, хто яшчэ хістэцца, але-ж прагна цягненьня да моцнага гаспадарчага гунту — усю карысьць і перавагу калектывнае гаспадаркі супроць аднаасобнай.

Навучыць комса-ольцаў Ляхавіцкай ячэйкі быць такімі-ж агітатарамі і прапалікамі генеральнай лініі, як колгаснік з „Чырвонай Горкі“, што гаварыў аб 16-ым партыйным зьездзе, аб пільгодзе ў чатыры галы.

Больш класавай зіркасці! Магнэй агоны на кулака і яго надаласка, тылу опартуністага Марціненкі. Вось асноўная умова, захоўваючы якую, мы паспяхома будзем спраўляцца з выкананьнем бавых партыйных задан.

А.А. Ліпавы.

б. в. Бодня, Колгас „Араты“, Ляхавіцкага в-о, Лепельскага Райну.

Пераход Брэст-Кальяры

Нарапце, рамонтныя работы скончаны. Прыняты чорнасьліў. „Нае іся да алаву“, як жартавалі чырвонафлётцы. Нарэпце мы гатовы выйсці ізноў у акія. Раптам зазвіжэў барометр, загінючы сабою крывую ўніз. З мора ішоў падзьмуў вятрыла. К покам рэз сыгналіх мачт у узняўся штурмавы калдун. Надвор'е на агупнаму прызнанню было вельмі дрэннае імжыў гэкі тыповы лінградскі дождж.

Доўгая станка ў Брэсьце ва ўмовах амаль поўнай ізоляцыі ад берагу, да якога было рукой падань, вярнулася і ўпартая работа на запраўленьні пашкоджаных унутры карабля, паўскарай расьпачкі каманду і кананіраў.

І вось выбраліся. 26-га сьнежня ішоў у Бэйкай, з якім так ня айна змагаліся на сьмерць. У Бэйкай, як звычайна, калдун у Брэсьце вісеў не дарма. Няма гуртагану, дык ёсьць агромністая зьбі—яго рэшткі карабэль ілядзе да 30 градусаў. Крыху зьмянілі курс, карабэль нахліла лягч і. Пасьля перавеснага гуртагану мы гэзвыкліся в акіяна і на гэты раз прайшлі Бэйкай ня толькі лёгка, але і весела.

На палубу высьнялі ўсе вольныя ад працы. Лія другое трубы наігрываў оркестр. У музыку змаліныя гары—ім, жыхарам насавой часткі карабля, даставалася больш, чым многім. Але ад былых бур няма і следаў старанна выграваліся кожныя пош. Нортэсты Сьмірнай стары марак-апраўляе оркестрам. Здаецца, што ў яго сьмешлівыя маршчыны ўлягліся ўсе шляхі караблёў, на якіх ён плаваў за свае шэсьць дзесяткаў.

У разгар гуртагану праводзіліся гутаркі, намечаныя плянам. Ударныя групы, створаныя на ініцыятыўе партыйных арганізацый, паказалі сьце вельмі добра. Яны былі ўсюды. У самых адкажынейшых і небяспечных мясцох. Партыйны арганізацыя была вядчай сілай і ў барацьбе в стыхій, чым ня мала павысіла свой аўтарытэт.

Зьбі малыхае. Ілзем узлётж берагоў і Португалі і Пішнін. Мінаем мыс Рока, мыс сьвятога Вініцэнта. Размынаем з масаў транспартаў рознай велічыні і розных нацыяў.

Уначы ўваходзім у Гібралтарскую затоку—адзіна з кітоў ударнікам марэй Брытаніі. У самым вузкім месцы затока, у надзвычайна цяжкіх абставінах, размыліся з дыма транспарта-

святлючым паўднёвым вебе. Многія з іх, самыя далёкія ад зямлі, аусім укрывіліся ў сіняву. Наступова, адно з анім, зыклілі буніа сьцурці, змалюючыся з магутнымі прыменьнямі шчэ не падняўшага сонца. Злава-лася, што якісьці нябесны мэханік, выпуская адну гіганцкую заслону за другою, заважучы ўсе бо ўш і больш сьвяціла. Вось напамінала самая ўпартая зорка. Блакітам залілося неба.

Вакон караблёў, іх вечныя спадарожнікі ў цёмных морах, забаваліся дэльфіны, цым дэманструючы сваё ўскоае ўменьне халіць стройнымі шэрагамі, не адставаючы ні на ёгу а караблі.

Як новенькі „Мэрсэдэс“ па галікім асфальце якой-небудзь раскошнай эўропэйскай сталіцы бязшумна і мякка імчаўся лінкор.

Надагрэтай сонцам, з казяматэу, кубрык, клят і палуб, палідазла і а паверх камайда. Узьмаліся парослыя мохам твары. Дэльфіны прыцяглі да карабляў увагу...

Навевяныя бурмі суровыя зморшчкі разгладзіліся замалюючы—што-цім цяплываю.

Група хлопцаў вулаіла сьляніх мэдлуз, прыкляўшы іштары на парусінае ядро. Тут-жа ілзы натоўп чырвонофлётцаў аналізаваў толькі што спайманую морскую зорку.

Азілі дэльфіны, змалюючыя кручак гіганцкіх памераў, у паніцаў лавіць акула. Насадзішы прымайкай каналек саланіны, пад дружны рогат, закінулі „вулаіла“ першы раз.

Акулы не палідазліся...

Пра галзіну ў класе мстакі карабэляе гэзты „На вахце“ ўжы рылавалі клішэ (злінолэму) для дружнага шаржу на няўдалага лаўца акула. І такога выпадку на ўпусьціцы ваенкорыя.

Ноч пад новы год выдалася цёплай і цякай. Ні веярка. Амаль усе каманда спала на верхняй палубе, прытуліўшыся над рэшткімі, машыныні аэнтэлятарамі і вежамі. Патэтычна раўлі пэнтэлятары, нагінаточы павейра ў машыным, качагачы і кубрыках. У нідзі палубах снайравалі дэваліныя. Усе вольныя ад варты спалі моцным засьлужаным сном.

А 4 гадзіне раніцы аддалі якар у бухце Кальяры, на высьпе Сардынія. Сталі далёка ад берагоў. Горад Кальяры быў ледзь бачны. Раніцою к борту палышоў транспарт „Пролетары“, які ўжо даўно чакаў нас з вугалем. Аваружж ілчалі пагрузку вугалю. З невялікім перапынкам на абеа груклі 22 гадзіны. І нводнага лабору на зморанасьць ці цяжкісьць, ня гледзячы на тое, што

Абмяняліся звычайнымі візітамі і Італьянскім ўладамі. Сустрэлі вельмі ветліва.

Не пераваліваючы можна сказаць, што прыход нашых караблёў узварушыў усе насельніцтва гэтай маленькай сталіцы. На ордэ зьбіраліся цэлыя натоўпы Італьянцаў. Яны ніколі ня бачылі савецкіх караблёў і людзей Савецкай Расіі. Няведаньне мовы было маюю перашкодай у дружбе. Нашы маракі добра агаварваліся з Італьянцамі рукамі, а калі траў было і вагамі і з дапамогаю акаляючых рэчаў.

Увагу чырвонофлётцаў не затрымала на сябе цэнтральная частка гораду, дзе панавалі парадак, пышнасьць і чыстата. Нашы маракі падаліся на ваколіцы, і яны змолуць ня мала расказаць аб галечы і беднасьці, з якімі яны там сустрэліся. Усіх зьбіліла агромністая розьніца між віламі цэнтру і ваколіц.

Паводзіны нашых чырвонофлётцаў былі прыкладнымі. Нводнага выпадку п'янства, або сьнядалаў. Азілі з буніны морскіх нача ўнікаў Кальяры так атаставаў нашу каманду:

— Якія фізычныя здаровыя і р сьляны нашы маракі. Усе добра адзеты і добра трымаюцца,—не парунаць з ангелацамі. Тыя—грубыя, п'яныя і скавалістыя. Як відаць, аянка добрая для нас, тым больш у вуснах буржуазнага офіцэра. А яны звычайна вытрымады, калі павінны сказаць што-небудзь добрае аб нашым Савзе.

Н. ФАЛІН.

Адзёрнуць галавацяпай

Стварыць патрэбныя ўмовы для арганізацыі комсамольскіх эшалёнаў

ЦК ЛКСМБ увау на сябе ініцыятыўу адіравіць 10 эшалёнаў будзьвіх пролетарам гораду Масквы. Брыгадзіры, высланыя ЦК, ЦК ЛКСМБ былі разьмеркаваны ў 5 раёнах Беларусі. Наша брыгада, у складзе 6 чалавек, была накіравана ў Цэнтр Старых Дарог, дзе згодна пляну ЦК, нам належала нарыхтаваць і адіравіць сіламі комсамолу, пры садзейнічаньні ўсёй грамадзкасьці раёну, 100 вагонаў будзьвіх. На прыездзе на месца наша брыгада сустрэлася з нежданьнем тэрагу працаўнікоў адіравіць будзьвіх эшалёнамі, груктучыся на тым, што ў гісторыі Старых Дарог ня было выпадку пагрузкі больш 4-5 вагонаў зараз, і спрабавалі давесці, што наша справа праваліцца.

Намі былі вызначаны тры тэрміны 9, 12 і 15, у якіх мы абавязаліся даць 100 вагонаў для Масквы.

Выехаўшы на месцы таварышоў забясьпечылі на лініі РВБ пошта-тэлеграфамі, каб селсаветы аказвалі ім садзейнічаньне ў праводзімай рабоце. Трэба падкрэсьліць, што большасьць селсаветаў дрэнна дапамагла брыгадзірам у рабоце і ўсё-ж, ня гледзячы на гэта, з траццяй гадзіны ночы на 9-Х з усіх канцоў раёну істужкай пацягнуліся чырвоныя абозы сьляні з будзьбай і к 5 гадзіне ўвечары першы эшалён быў гатовы да адіраві. Але ў самую апошнюю хвіліну старшыня райкоопсаюзу, т. Фікс, пачаў „мапэўраваць“. Ён нашага ведама ён хацеў адіравіць эшалён не ў Маскву, а кудысьці яшчэ, матылючы свае дзеі быццам атрыманай з менскага аддзяленьня Белародгародніны тэлеграмай. Але, пазваніўшы туды, атрымаў загал—накіраваць у Маскву.

Пасьля адіраві першага эшалёну, брыгада ішоў разьехалася на раёне для надрыхтоўкі падвозкі будзьвіх на 12-Х. Цікава, што з загрузаных і адасланых 35 вагонаў Масква атрымала 21 вагон, 14 вагонаў былі накіраваны невядома куды і зноў-жа на ініцыятыўе старшыні райкоопсаюзу Фікса.

Мы ал супроць апрадоўкі будзьвіх ў іншых месцавасьці, мы далёкі ад вузка-цэлавых інтарэсаў, мы з адважлівасьцю працём на аагатоўцы будзьвіх і для Ленінграду, і для Барэлі, і інш., нас толькі зьдзіўляе і абурэе фавт закулісных фіксускіх маютраў. Каму гэта патрэбна?

Але ўсё гэта палова зда. Самаа асноўнае галавацяпства было з тра-

цім эшалёнам. Як ужо вышэй было ўказана, для трацця эшалёну быў вызначан тэрмін—15-Х-30 г. Але ў тае. Фікс раптам узнімае „вэлікал“ ішоў, аяка, на яго словах, нарадзілася 13-Х-30 г., а гадзіна 2 ці 3 уночы. Кі толькі 13 усьпелі, што 14-Х—дзень ураджаю, і што гэты дзень трэба адначыць масавай арганізацыйнай чырвоных абозаў і Загрузай эшалёнаў будзьбай. Трэба падкрэсьліць, што як партыйная, так і ўсе іншыя арганізацыі зусім нікай работы да дня ўраджаю не ваді і асначму ўсе арганізацыі ахапіліся на „ішоў“ Фікса. Безадкладна намяціўшы марш для праяждзеньня дакладу на прэзыдыумах селсаветаў аб дні ўраджаю, (аб павонумах, або сходах сьляні і ня думалі, бо часу ня было). Тут-жа было даручана тав. Фіксу скласьці паперку, каб колгасы ў дзень ураджаю 14-Х везлі будзьву на станцыю.

РК ЛКСМБ і брыгадзіры рашуча выказаліся супроць ажыццяўленьня „ішоў“ Фікса, даводзячы, што гэта ўнясе сьляніну і пагражае арывам адгрукцы чарговага эшалёну. Але кавяліная ўпартасьць Фікса арабіла сваё. Высланыя ўночы людзі бязжоўна нічога арабіць не маглі і палі быў сарваны. У выніку 14-Х за прастой вагонаў прышлося заплаціць 96 руб. і калі гэтага прыцала на долю 15-Х. Такім чынам галавацяпства арабіла сваё: ні 14, ні 15 кастрычніка эшалён загрузан ня быў.

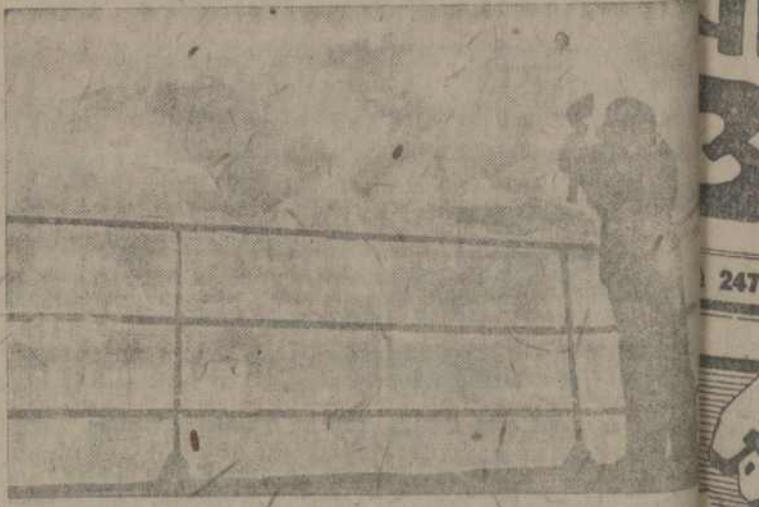
Мы дзічам, што гораду азначанага галавацяпства не пакаранымі павінуць іельга, а таму патрабуем ад РК БН(б)Б неадкладна арабіць адпаведныя вывады, стварыць неабходныя ўмовы для насеньковага разгортваньня гэтай бязвой работы.

БРЫГАДА: Ромы—рабочы электра-заводу (Масква), Голікаў—Чырвоны Кастрычнік (Масква), Ліўшын—(Менск), Грышы—Цэнтраюноз (Масква), Балілей—„Комунар“ (Менск), Аубаў—упаўнаваданы ЦК ЛКСМБ.

25 кастрычніка а 6 гадзіне ўвечары ў гор. Барысав памяшканьні клубу хэмікаў адчыняецца III раённая канфэрэнцыя барысаўскай арганізацыі ЛКСМБ. ПАРАДАК ДНЯ: 1. Даклад ЦК ЛКСМБ (дакл. т. Азаронак), 2. Назначка РК ЛКСМБ (дакл. т. Кроль), 3. Справаздача раённай каміі (т. Круціна), 4. Выбары райкому і рэўкаміі, 5. Выбары таў на X сьезд ЛКСМБ.

З фот-апаратам на

АПОШНІЯ ЎДАРЫ

У Менску канчаецца пабудова ўнівэрсытэцкай гарадох. На адмыку: пэппа даху аднаго з карпусоў ўнівэрсытэцкага г.

Пачалі... капаць

У павобных колгасах Азэрцыка-га раёну закончылася сілосаваньне кармоў. Так, напрыклад, камуна „Авангард“ засіласавала 100 тон, колгас Н.Халоднікі—85 тон, колгас „Культура“—35 тон.

Побач з колгасамі, якія лі рэзаньне па сілосаваньні і такіх, якіх нічога ді сілосаваньня. Так, лад, колгас „Ленінскі Шал“ капаць яму, але так і не ле. Такое-ж становіцца і дэем і ў колгасе „Комуні самольскія ячэйкі гэтых сталяць у баку ад сілосаваньніцтва.

Паведамленьні

У нядзелю 26 кастрычніка будзеца нашыраае пав. Беларускага штабу „У памяшканьні“ ў гораду „Зьвязда“ а 4 гадзі. дн.

На паседжаньне павінны па наотушныя т.т.: Хармы (пера), Фядотаў (ЦП сав. роу), Ланіа („Акідэр“), („Сав. Вол.“) Бабушкін (Б. Мутэр (Веладаржанда), (БКС), Сьне (ЦП Прад. Юшчанка (Цэнтрарху), (Чырвоная Зьмена“), Станісав (Павітніца), Грабо (РК КСМ), Браверы („Раб.

На парадку дня: Дажышныя задачы штабу. Просьба зьміцца без сп. Бол. Штаб за паперу“.

Сход колентыву рэдакцый газет „Зьвязда“ і „Сіціца“ з 23 на 25 нядзелі г.г. і адбудзе памяшканьні Дому меньніка (Савецкай раб.

Б Ю Р ПАРТКОЛЕНІ

Кастрычнікае РВ ДКО лас, што 23-га кастры 6-й гадзі. увч. у памяшканьні клубу Леніна (Пас.) пав.

З раённая канфэрэнцыя Дзіцячай Комунай арганізацыі Кастрычнікавага арганізацыі. Дэлегатам канфэрэнцыі, не аб атрымаць у райкоопсаюзу ОРГ. КАМ

Адзіны рэдакцый Рэдакцый

25 кастрычніка а 6 гадзіне ўвечары ў гор. Барысав памяшканьні клубу хэмікаў адчыняецца III раённая канфэрэнцыя барысаўскай арганізацыі ЛКСМБ. ПАРАДАК ДНЯ: 1. Даклад ЦК ЛКСМБ (дакл. т. Азаронак), 2. Назначка РК ЛКСМБ (дакл. т. Кроль), 3. Справаздача раённай каміі (т. Круціна), 4. Выбары райкому і рэўкаміі, 5. Выбары таў на X сьезд ЛКСМБ.

Намандзір ліннору „Парыская Комуна“ тав. Самойлаў у сваім рабочым габінэце на лінкоры

мі. З першым з іх размыліся амаль крапаючыся артамі,—ён нахабна лез нам пад нос. Камандаваньне прыняло ўсе ахады, каб пазьбегчы сутыкі.

Гібралтар—вузкая пратока. Лёрады—прыхільнікі вузкіх сьцежак. У нас ёсьць прыказка „пачкай, спаткаемся з тэбай на вузень ай сьцежцы і я цябе дубін Н“.

У Гібралтары—пратоцы, у Гібралтары—горадзце, цытатаў і гавані прытуліўся ангельскі флёт. Міжземнага мор—вартаны калені і „страх“ безбаронных арабаў... Гэтай дусінік брытацкага капітала, сьцяна іл ад зашчэўленых нацэй праходзіх у добра створанай прыродаю бухце, наўраіц хо іл, каб абараніць „свабоду моралітэты“, і наўрад ці хочучь большага яе ўладары(?)

З паста сувіч абрыдлі на самафараць: хто ілзе? Адказаў на міжнароднаму своду сыгналаў—„Парыская Комуна“.

У ітэту-ж ноч уваходзім у Міжземнае мора. Яно, як ударнік Бэйкайшы, спаткала нас ілліям і ласкаю.

Была ўжэ трэцяя гадзіна ночі, а добрага руху каманды бядзела на палубе. Справадзіраў на гэты раз прырода прыаскала савецкіх людзе мора.

Морская раіна адурманьвала ароматам Зоркі бліднелі на ўсё-болш

пагрузка араходзіла адразу-ж пасля сямісатнага пераходу без адпачынку. Вось—сапраўдная ўдарнісьць. Бм прыняты поўны запас вугалю. Вугальныя ямы былі засьпаны з верхам. На наступны дзень мылі карабэль, рыхтавалі яго да афарбоўкі. Выдаўся надзвычайна добры дзень. Чырвонофлётцы з закасаваанымі рукавамі старанна клалі фарбу. Не фарбуюць, а малююць,—хваліць боіман камандару. Але для сваіх чырвонофлётцаў пахвала ня выказу-у, пратрымліваючыся свайго правіла—не хваліць у час работы. К вчару закончылі афарбоўку—карабэль ператварыўся ў цацку.

На карабэль прыехаў высьніць мэту нашай стаянкі Італьянскі офіцэр. „Масква“ даволіла працягнуць нашу станку і з-ўсёй ў горад Кальяры. Прыбаныя і бліс учыя, мы пасунуліся бліжэй к гораду.

Горад Кальяры з мора вельмі прыгожы. Горад пабудаваны амфітэатрам. Цэнтральная частка пі старажытны горад абкружан сыяною, акая мае форму трыкутніка. Над сьценамі ўзвышэньня некалькі вежаў, а ў верхавіне трыкутніка відна агромністая, каля 400 фут. вышыняю, цытадэль. За трыкутнікам—вэлікія ваколіцы. Горад пабудаваны на сыстэме ўзгорку. Сярод мноства дрэваў праглядаюць вежы, цэрквы і будыны.